

ГУБАРЕ́НКО Віталій Сергі́йович (13. 06. 1934, Харків — 05. 05. 2000, Київ) — композитор. Чоловік *М. Черкашиної-Губаренко*. Народний артист України (1993). Державна премія України імені Тараса Шевченка (1984). Член НСКУ (1961). Закін. Харків. консерваторію (1960; кл. *Д. Клебанова*), де відтоді й викладав (згодом інститут мистецтв). Від 1972 — на творчій роботі. Від 1985 — у Києві. Г. — композитор лірико-драм. спрямування, звертався до стилістики укр. та європ. бароко. У творах відчутні нац. підґрунтя, індивід. жанр. та образні трансформації. Автор перших в укр. музиці моноопери, симф.-балету, флейт. концерту; оновив жанр опери-ораторії, муз. драми, симф.-ораторії.

Основні твори

опери — «Загибель ескадри» (за однойм. п'єсою О. Корнійчука, 1967), «Мамаї» (за п'єсою Ю. Яновського «Дума про Британку», 1970), «Листи кохання» (монодрама для сопрано з оркестром за новелою А. Барбюса «Ніжність», 1972), «Пам'ятай мене» (за п'єсою

В. Єжова «Солов'їна ніч», 1980), «Сват мимоволі» (за комедією Г. Квітки-Основ'яненка «Шельменко-денщик»), «Альпійська балада» (за однойм. повістю В. Бикова, обидві — 1985), «Самотність» (за творами П. Меріме, 1994), «Монологи Джульєтти» (за трагедією В. Шекспіра «Ромео і Джульєтта», 1998); опера-балет «Вій» (за однойм. повістю М. Гоголя, 1980); опера-ораторія «Згадайте, братія моя» (за поемою Т. Шевченка «Гайдамаки», 1992); балет «Камінний господар» (за однойм. драмою Лесі Українки, 1969); симф.-балети — «Ассоль» (за повістю О. Гріна «Пурпурові вітрила», 1977), «Майська ніч» (за однойм. повістю М. Гоголя, 1988); хореогр. сцени — «Запорожці» (1979), «Вій» (2000); для симф. оркестру — 3 симф. (1962, 1965, 1974), симф. поема «Пам'яті Т. Шевченка» (1962); симф. картина «Купало» (1972); для скрипки з оркестром — 2 камерні симф. (1967, 1979), «Капричіо» (1973); для струн. оркестру — симфонієта (1960); вокал. цикли — «Барви та настрої» (сл. І. Драча, 1965), «Простягни долоні» (сл. В. Сосюри, 1977), «Осінні сонети» (сл. Д. Павличка, 1983); музика до кінотрилогії «Дума про Ковпака» (фільми 1, 2, 1973–75, реж. Т. Левчук, Київ. кіностудія худож. фільмів ім. О. Довженка).

Рекомендована література

1. Яворський Е. Віталій Губаренко. К., 1972;
2. Краснопольська Т. Національні мотиви творчості В. Губаренка // Укр. музика. К., 1972;
3. Некрасова Н. Відданість театру // Музика. 1984. № 3;
4. Драч І. Композитор Віталій Губаренко: Формула індивідуальності. К., 2002;
5. Віталій Губаренко: сторінки творчості. Статті, дослідження, спогади // Наук. вісн. Нац. муз. академії. К., 2003. Вип. 32, кн. 4;
6. Пам'ятай мене // Музика. 2004. № 3.

Г. В. Конькова

Бібліографічний опис:

Губаренко Віталій Сергійович / Г. В. Конькова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32187>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).